

KHÁNH-CHÚC CỬU-TUẦN

Cụ QPMS Phạm Văn Năm

Khánh Chúc Cụ nay “Cửu-Thập” Xuân,
Năm Châu Đạo Chúa rải muôn dân,
Ba Ngôi Tôn-kính lòng thanh-thản,
Chín Trái Linh ban dạ hỷ-hân.
Tóc bạc Mão-triều ơn thấm gội,
Cháu con cơ-nghiệp phước Thiên-Ân.
Chúa ban đại-lão Trăm Năm lẻ...,
Phúc, Lộc, Thọ, Khương, gấp bội phần.

Đếm Ngày Ân-Phước

—————

Thôi đếm Xuân đi chẳng thấy già,
Đếm Ngày Ân-Phước sẽ đặng hoa,
Nghiêng tai lắng đợi, Cha nhân-ái,
Ngước mắt ngửa trông, Chúa thái-hòa.
Đồng-nội bướm hoa hương sắc lạ,
Sơn-lâm cầm thú khải hòa ca,
Thiên-thơ bình vịnh mai chiều tối,
Sống-Đạo sao cho “Đẹp Ý Cha”.

Linh-Ân Nguyễn-Thiện-Nhân

Kính Đề-Tặng

Panorama City, 29.08.06

THEO DẤU CHÂN PHAO-LÔ (I)

Một chuyến du-hành Tiểu Á-Châu,
Thỏa lòng mong-ước đã từ lâu.
Leo lên nhiều bậc trên đồi núi,
Chui xuống bảy tầng dưới hố sâu.
Hầm mộ âm-u lưu dấu cũ,
Giáo-đường rạn-rỡ chẳng còn đâu!?
Thành-tâm cảm-tạ ơn Thần-hựu,
Đoái nhậm lời con lúc nguyện cầu.

Cụ Bà QP MS Phạm-Văn-Năm (1989)

BÀI HỌA

Tiểu-Á vang danh khối Ngũ Châu,
Đang thăm, vẫn nghĩ, cũng còn lâu!
Trăm hàng thang đục lừng-chừng núi,
Bảy lớp hang đào hun-hút sâu.
Tích cũ còn chẳng ngôi mộ cổ !?
Chuyện xưa chẳng thấy thánh-tòa đâu !?
Phận hèn nào dám ơn Cha đấng,
Thỏa mãn lòng con đã khẩn-cầu.

Linh-Ân Nguyễn-Thiện-Nhân

THEO DẤU CHÂN PHAO-LÔ (II)

Hành-trình truyền-giáo của Phao-Lô,
Cố bước theo chân vị sứ-đồ,
Lời Chúa đồn vang vùng Tiểu-Á,
Tin-Lành phổ-biến khắp thành-đô.
Mười Hai Hội-thánh ghi hình rõ,
Hăm Bốn địa-danh với năm mờ.
Khổ nhọc hy-sinh truyền đạo sống,
Công-lao Chúa thưởng chẳng hư vô.

Cụ Bà QP MS Phạm-Văn-Năm (1989)

BÀI HOẠ

Bước đường tuyên-đạo Thánh Phao-Lô,
Nơi dấu người xưa phận giáo-đồ,
Thánh vịnh truyền-thông vang Tiểu-Á,
Phúc-Âm phổ-cập dội kinh-đô.
Cổ-thành Hăm Bốn còn ghi dấu,
Thánh-thất Mười Hai, một năm mờ !
Chạnh nhớ bao gương xưa tuận đạo !
Lưu-phương linh-vụ há hư-vô!?

Linh-Ân Nguyễn-Thiện-Nhân

SỨ-ĐỒ GIẢNG BỊ ĐÀY TẠI ĐẢO BÁT-MÔ

Vì danh của Chúa phải lưu-đầy,
Hoang-đảo một mình chịu đắng cay,
Mạng-linh Chúa truyền qua khái-tượng,
Lời thơ cảnh-cáo thế-gian này.
Hỡi ai trung-tín nên chờ đợi,
Vật chất phồn-hoa chớ đắm say.
Thoát khỏi họa tai nơi hỏa ngục,
Tôn vinh chúc tụng Chúa đêm ngày.

Cụ Bà QP MS Phạm-Văn-Năm (1989)

BÀI HỌA

Đảo vắng cô-đơn chịu khổ đầy,
Ngôi-Lời rao-báo gánh chua-cay,
Nhận chân sứ-điệp qua cơn mộng,
Cảnh-giác truyền-rao hạ-giới này.
Bền chí, gìn lòng, trau tín-lý,
Chuyên-tâm giữ-ý tránh mê say.
Chờ ngày tiệc cưới Chiên Con đến,
Khải-khúc suy-tôn Chúa mỗi ngày.

Linh-Ân Nguyễn-Thiện-Nhân

THĂM VỊNH HẠ LONG

Cảm-tác

Hạ-Long cảnh trí thật nên thơ,
Viễn-khách tham-quan luống thẩn-thờ,
Hang động đẹp-trùng say cõi mộng,
Tàu bè tấp-nập tỉnh cơn mơ.
Kia Hòn Trinh-Nữ khoe hình rõ,
Nọ Đảo Bồ-Nâu phủ bóng mờ.
Cắm-tú giang-sơn đây Việt-Quốc,
Quyền năng Chúa tạo có ai ngờ.

Cụ Bà QP MS Phạm-Văn-Năm (1989)

Kính Phụng-Họa Nguyên-Vận

Non sông cắm-tú khiến Nàng thơ,
Thất-thập Niên dư cũng thẩn-thờ,
Cốc nọ kỳ-công dường mộng-ảo !?
Hòn kia huyền-bí ngõ trong mơ.
Hoài-hương viễn-khách thăm quê cũ,
Cảm-kích hương xưa mắt lệ mờ.
Một giải sơn-hà non nước Việt,
Tham-quan mới biết dám đâu ngờ.

Linh-Ân Nguyễn-Thiện-Nhân